

Žaloba podaná dne 18. června 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-223/09)

(2009/C 233/03)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: O. Beynet a M. Kaduczak)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury⁽¹⁾, a každopádně tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 24. února 2008. Ke dni podání této žaloby žalovaná nepřijala opatření nezbytná k provedení směrnice, nebo o nich v každém případě neuvědomila Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 33, s. 22.

Žaloba podaná dne 24. června 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-228/09)

(2009/C 233/04)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Triantafyllou a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že částku „opłata rejestracyjna“ (registrační poplatek) začlenila do vyměřovacího základu daně pro daň z přidané hodnoty ukládanou v Polsku za dodávku, nabývání uvnitř Společenství nebo

dovoz osobního vozidla, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 78, 79, 83 a 86 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾;

- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou je vytýkáno, že Polská republika v případě dodávek, nabývání uvnitř Společenství nebo dovozu nepřihlášených osobních vozidel v tomto členském státě resp. do tohoto členského státu začleňuje registrační poplatek do vyměřovacího základu daně pro daň z přidané hodnoty.

Podle názoru Komise existuje základní podoba mezi polskou daní/poplatkem, která je předmětem této věci, a dánskou daní/poplatkem ve věci C-98/05, *De Danske Bilimportører*. V uvedeném případě Soudní dvůr podle Komise rozhodl, že odpovídající daň/registrační poplatek nemá být začleněna do vyměřovacího základu daně pro daň z přidané hodnoty.

Komise zastává stanovisko, že ukládání polského registračního poplatku v případě více po sobě následujících transakcí, které se týkají téhož vozidla před jeho přihlášením, ukazuje, že je svou podstatou daní/registračním poplatkem, a nikoli daní ukládanou za prodej, jak to údajně tvrdí Polská republika. Osoba povinná k dani totiž údajně může částku registračního poplatku odečíst z částky dlužné daně. To znamená, že prostřednictvím systému odečtení daně uhrazené dříve je daň/poplatek nakonec uložena jen jednou.

Komise nesouhlasí s argumentem Polské republiky, že za uhrazení registračního poplatku je odpovědný prodejce, nabyvatel v případě nabývání uvnitř Společenství nebo dovozce vozidla, a nikoli osoba, jejímž jménem je vozidlo přihlašováno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem Slovenské republiky dne 3. července 2009 — Lesoochranárske zoskupenie VLK v. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

(Věc C-240/09)

(2009/C 233/05)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Nejvyšší soud Slovenské republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Žalované: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

Předběžné otázky

- 1) Lze článku 9 Aarhuské úmluvy, zejména pak jeho odstavci 3, s přihlédnutím k hlavnímu cíli sledovanému touto mezinárodní smlouvou, tzn. že narušuje klasickou koncepci aktivní legitimace tím, že přiznává postavení účastníka řízení i veřejnosti, resp. dotčené veřejnosti, přiznat bezprostřední účinek („self-executing effect“) mezinárodní smlouvy za situace, kdy Evropská unie ode dne, kdy dne 17. února 2005 přistoupila k této mezinárodní smlouvě, nevydala do dnešního dne předpis Společenství, který by prováděl uvedenou smlouvu do práva Společenství?
- 2) Lze článku 9 Aarhuské úmluvy, a zejména jeho odstavci 3, poté co se stal součástí práva Společenství, přiznat přímou použitelnost nebo přímý účinek práva Společenství ve smyslu ustálené judikatury Evropského soudního dvora?
- 3) Bude-li odpověď na otázku 1 nebo 2 kladná, je možné vykládat čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy, s přihlédnutím k hlavnímu cíli sledovanému touto mezinárodní smlouvou, tak, že pod pojem „[úkony] orgánu veřejné správy“ je nutné zahrnout i úkon spočívající ve vydání rozhodnutí, tzn. že možnost přístupu veřejnosti k soudnímu řízení v sobě zahrnuje i právo napadnout samotné rozhodnutí správního orgánu, jehož nezákonnost spočívá v dopadu na životní prostředí?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Halle (Německo) dne 3. července
2009 — Günter Fuß v. Stadt Halle (Saale)**

(Věc C-243/09)

(2009/C 233/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Günter Fuß

Žalovaný: Stadt Halle (Saale)

Předběžné otázky

- 1) Má být újma obsažená v čl. 22 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 ⁽¹⁾ o některých aspektech úpravy pracovní doby chápána v objektivním či subjektivním smyslu?
- 2) Existuje újma ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby v případě, že je úředník zásahových sil na základě své žádosti o dodržování maximální délky pracovní doby v budoucnosti, proti své vůli přerazen na jinou práci, u které je vyžadována převážně služba na pracovišti?

- 3) Je nutné nižší odměnu chápat jako újmu ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, pokud v důsledku převedení na jinou práci dojde ke snížení rozsahu služby vykonávané v nevýhodné době (v noci nebo v neděli a o svátcích) a tím dojde také ke snížení výše příplatku za obtížnost, který je za tuto službu poskytován?
- 4) V případě, že odpovědi na druhou a třetí otázku budou kladné: Je možné újmu, která vznikla v důsledku převedení na jinou práci kompenzovat prostřednictvím jiných výhod spojených s novým pracovním místem, jako například prostřednictvím kratší pracovní doby nebo dalšího vzdělávání?

(¹) Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381

**Žaloba podaná dne 3. července 2009 — Komise
Evropských společenství v. Spolková republika Německo**

(Věc C-244/09)

(2009/C 233/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: R. Lyal a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika Německo tím, že degresivní odpis za opotřebení podle § 7 odst. 5 Einkommensteuergesetz (zákonu o dani z příjmů) omezila na budovy nacházející se na území Spolkové republiky Německo, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 56 ES.

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby jsou ustanovení německého Einkommensteuergesetz (zákonu o dani z příjmů), podle kterých je při daňovém zacházení s nemovitostmi takzvaný degresivní odpis za opotřebení, tedy použití vyšších sazeb odpisu nežli lineárních sazeb v průběhu první fáze odpisového období, omezen na budovy nacházející se na území Spolkové republiky Německo.

Toto rozdílné zacházení s nemovitostmi nacházejícími se na území Spolkové republiky Německo nebo mimo ně je údajně porušením volného pohybu kapitálu zajištěného v článku 56 ES. Podle ustálené judikatury toto ustanovení údajně zakazuje veškerá opatření, která znevýhodňují přeshraniční pohyb